

Table with 3 columns: Day/Time, Price (ბანკი), and Amount (დენარი). Includes a small table for 'საბანკო...' and 'საქონლო...'.

ივერიის

გაზივის დასაცავად და გერმანული განკარგულება დასაცავად... მთლიანი რედაქციის...

1877—1890 საქალაქო და სალათურატიყრო გაზეთი 1877—1890

Отъ конторы редакціи

Всѣ объявленія, происходящія извѣстна Кавказской Области, принимаются исключительно въ центральной конторѣ объявленій бывш. Л. Метцль, въ Москвѣ, на Мясницкой, домъ Спиридонова.

სასწავლებელი და პენსიონი ი. რ. შრეგლიძისათვის. გუგია, ნოვოროსის ქუჩა, კარანტოვის ბუდვას პირდაპირ, თ. გრუზინსკისკოვსის სასწავლებელი, № 21. ამზადებს ბავშვებს კადეტის კორპუსისა, გიმნაზიისა და რეალური სასწავლებლისათვის, აგრეთვე იუვენს პენსიონერებზე კვებას საშუალო სასწავლებლის შვირნიდებს. დაწერილობით პირობის შეტყობა თვის სასწავლებელში შეიძლება. (18-17)

სამედიცინო სასწავლებელი სასწავლებელი სასწავლებელი... სასწავლებელი სასწავლებელი... სამედიცინო სასწავლებელი... (10-6)

სალონო ნაქონაძევა... ვისაც მსურს ემსახუროს ქართულს სტეპს, მიპრობოს ბ-ნ ე. აბაშიძის ქართულს თეატრში ბილის 10 საათიდან 12-მდე. (10-6)

ფელეტონი დროთა ბრუნვა (დასასრული*) VIII გამოსვლა მელო, მერე სოლო სვეტ რამდენიმე ხანი ცალკეობით მელო. (შემთავრდება შემთხვევით) ღმერთო, ეს რა მამის? გული-ში როგორც ედგასაფთო მიეღის, ჩემ დღეში არ მამსვლია! რა დამეპრობათა თანაში? გული მიკანცაძებს, ხელეტი გამიკიდდა, ასე გონია ცივი-ბისაჯან... მეშინება, აჰ, როგორ მე-შინება! რა მოსდის მამს? შამკლამს, შამკლამს უთითებს! რა უყო, რა ექნა? თვალები გიფივით უბრიალოებს, გე-მუქურება ორისა? ღმერთო, რა მამ-ლარს? მუხლები მიკანცალობს, გული მიბრუნდება... შამკლამს ამიტანა, რისა მეშინება. აჰ, როგორ მეშინება!.. (შემოდის სოლო; მელო მიგარდება და პეტრეს) სოლო, მეშინება, მეშინება, წამუელა ჩქარა გიორგისთან, ჩქარა წამიყუა, შენი ჭირიმე, მამაშორე აქა-ურობას!

* ი. ივრია "ს" 181 182, 183, 184 185, 189, 190, 194 195, 190 და 199.

სთქვას, საზოგადოება ვასამტყუნაროდ არ იყო. ლასლის ქალს ისეთი მომ-ხიბლველი თამაშობა, ისეთი სახის მე-ტყეველება აქვს, ისე გატაცებთ ასრუ-ლებს ქალბატონი ბონიფისის როლს, რომ შეუძლებელია მიყურებულმა თავი შეიკავოს და თავისი აღტაცება და გუ-ლის თქმა არ გამოხატოს ტაშის ეკრით. შინაარსი თვით ოპერეტისა მკადა მარტეია. კონდიტრის ბონი-ფისის ჰყავს მშვენიერი და კოპწია ცო-ლი, მიუღის უბნის თვალთა, რომ იტყვიან, სწორად იხილ. ამისათვის გაგვითხრო უყვარს უბანს ქალბატონი ბონიფისის და, სცა-კი მოისურვეს წასვლას, კულდებით ადგენენ ბუნ-უბანს ქალ-ფანეი და სიმღერით ატყ-ბობენ. რასაკვირველია, ამისთანა კო-პწია ქალს მოარაზიყენოდ არ დაკლ-დება, მით შორის ბ-ნ ანნიბალს, ხე-ლობით აფიქტებს, ზედ წყლად ბეღ-ნიერება ბონიფისის ცოლის აღერხი-სა. ცქრილა ქალი იქვე ქმრის მო-ფარებით არ მთავობს უწყებს თავის ამორჩეულს კავალს. ერთგული მინოდ არც თითონ ბ-ნი ბონიფისისა თავის მეგობრებს და არც თითონ ი-ლის სხვის კურკურს. ამასობაში მო-ტყუებულნი ბონიფისის, როცა შეიკე-რება თავის უზედურებას, დიდ მწუ-ხარებას ეძლევა, მაგრამ როცა შეუ-დღე მოაგონებს, რომ არ-სკი შენ-ბარ წინადაც წყლისა, საქმე და დღე-ღამეა შერიგებით თავდება. ბი ამ მარტეის შინაარსის ოპერეტში, გან-კურებით, მეიერ მოქმედდება, სა-ცა ბონიფისის ცოლი ბ-ნ ანნიბალს ვარაუდება, ისე ხელთაწერად თამა-შე, ისე უფალა-რეაგას ასტეხდნენ ტაშის ცერას. კაცმა სწორად რომ

სოლო. რა იყო, რა დავეპრობა, ქალი, რომ დავარტყვიანა, შენც მამა-ჩემი ვამხილდ?

მელო. წამიყუა აქედამ, ჩქარა წა-მიყუა, მეშინება, აჰ ვერ დაუდგის! სოლო. რა იყო, ვა, გოგია? ეს ციფ ოჟულს ვასამს, რა ვაკანცაქებს, ერთთავად ხო არ შავაშაია? მელო. გერკულე, სოლო, ეს-ლავ წამიყუა აქედამ, გული უზედუ-რობას მეუბნება... სოლო. შენც მოჰყვიე! უზედუ-რობას-კი არა, ვირის თავ-ფხეს!.. მელო. სოლო, გული მიბრუნდებ-ბა, რაცა მამისი, თავის დღეში არ მამსვლია!.. სოლო. ე რა უცებ დარტყანიდ თეთრ-გორგის ქაღალცი, — მამა ხო არ დავედგინა? მელო. ერთბაშით რაღაც დამე-კანობა, მე თითონ არ ვიცო, რა იყო! მეშინება, მეშინება!.. სოლო. დაცე, თუ ღმერთი გწამს! (დასვამს) შენც ნერვებ მოშლილი ინსტიტუტკასათი ნუ იპრანჭები მე გიორგი ხო არა ვარ, — რაში გამო-ვადებდა? მელო. მამა ვამარბებულა, ხან-ჯალი შამიკრა, ხმალსაც ეიდებდა, მაგრამ დღემ დღემდამ; იმასი, — მე ვასწავლი შეილებს მორჩილობასა...

სოლო. მეშინება, გიორგისთან წამიყ-ვან... სოლო. კარგი, მამა გიტყობდები! მეციხის — შენი ახმაგი, — წინათ რო-ლი იყოლი მაგისთანები? მელო. თუ გიყურებარ, ნურსად ნუ წახვალ, მართა ნუ გამიშვებ, — მამასი მეშინება! (უსლოდებებს) სოლო. ეს საკვირველია შენი ბავშვობა! რა დავებოთ, ქალი, ცუ-დნ სიმშრა ხო არ გინახამ ამ შე-ვადის გულზე? მელო. მამკლამს, რა უარა უთი-ხრა, მამკლამს!.. სოლო. მოკლამს, განა ობრო-ბა? შენ შენთინ იყო, მე წავალ გიორგის მოციყვან, ეს საათში აქვ ვართ. მელო. შენი ჭირიმე, მეც წამო-ვიყო, ახლა კარგი, ქალი, არც მგდენი სისულელე ვარა... მელო. ნუ წახვალ, ნუ! გიორგი თითონ მოვა, მე მართა ნუ გამიშ-ვებ!.. სოლო. გიორგი თითონ არ მო-ვად, არ იცი იმის ხასიეთი? მელო. რა ვქნა, როგორ მოცი-ვალა?.. სოლო. კარგი, თუ ღმერთი გწამს,

ლო-ლა იქნება. ქანს ლასლის მიართ-ვის სამი თივგული. თვით ბ-ნ ბონი-ფისის როლი კარგად შევასრულა ახა-ლგანდა კომპოკისმა ბანმა არჩუნმა. * 14 ენერსითვის ბამერენო სა-ზოგადოების გამგეობას ჰქონდა კრე-ბა და ამ კრებაზე სჯა იყო იმის შე-სახებ, თუ როგორ ეშველოს ტვი-ლისის საბაღონო სკოლას, რათა სარწმუნო წვალი უკლებლივ ჰქონდეს. ქალაქის გამგეობას ამ ზუფულის ის მილის წყალი თითონაც არა ჰყო-ვდა ქალაქის საქართველოსთვის და რის გაქირებით წლებლობით სკო-ლის დაფინანსება, ხოლო მო-ხელ წელიწადს-კი თითონ სკოლას-საკუთარი წყალი უნდა ჰქონდეს. სა-ზოგადოებას ამ საქმისთვის ფული არა აქვს და იმედობდნენ, რომ თუ შეუ-ძლიადი სახელმწიფოე საქათა საღ-გურისთვის მტკიცად წყალი გა-მოიყვანეს, სამეურნეო სკოლასაც დაუთმობენ წყლისა. * ამ დღეებში გზად გაიარა ჩვენს ქვეყანაში და შუა ამისაგან გვეფ-ხვარა კარლ ბიულერი, საკუთარი პარტიონი და გამომცემელი შესანიშ-ნავის ფრანგულის ექსპრალიხა: „Re- vue des deux mondes“ -ისა. * ვასჩა: აქ ღამ-ღამობით ჰყო-ნავს. მღინარე უარსხი მღორე აღ-სავა იყინება. მეტრ-მეტრ სიჭიჭე ჩა-მოგვარა სასმელ-სამკლასის, ზაფხულ-ში ჩამოსული რუსები დასახლებულ-ღად საკრად მდგომარეობაში არიან; ფული არა აქვთ, სამუშაოსაც ვერ მოუღობდენ და თითქმის შიმშილით არც მაგისთანა სუბორბად ვარაგა მი-ღედა, მოვარებე შე ტურბაშა!.. მელო. წამიყუა, გვედრება!.. სოლო. ვა, ხათბალა! პირველი-თა გგედამ ამ ყოვანი, დამწიფდა, თუ მდებრით ვამს, ჩვენ გმუად აქ ექივებით (მიადის) მამა ამ მეგწახადი (ცადის) მელო. (მამით მიხედ-მოისწავებს) სოლო, სოლო!.. (გვან გამოუგება) IX გამოსვლა მამა მარტო შემოსას მამა, მტრის კარს, მტრის კარს, რაც ენლა აქ წესი და რიგია! რო-გორ არის ეს პატიოსანი მშველი-ბიანი ოჯახი! ენლა თამას როლა მა-არკულდება! სანამ თვის ქალს ილა-ლამხელაზე გავის არ გადასწვრის, არ მაიყენებს. მერე როგორ გადასწვრის, როცა ქალს არ უნდა. ღმერთო, კეთილი დაღამე დღეებდლი დღეს! ძალზე ვამარბებულნი, ისეა გზო-რიტებულნი, რა სასიყვილოთ თა-ვის ნაშენსაც არ დაიწინებს! ხა ჯალოდ! მამიკრა, თავის დღეში, თუ ვამაშ არა, არ მამიკრამს სოლომე, — ვამარბება შეილებს, — ვასწავლი მორ-ჩილობას!.. ისეა გულზე მოსულა, რა არავის დაიწინებს!.. სუბორბა-საქმე იმოდენა სიმღერის ხელიდამ

ინოცებთან. განსაკუთრებით ბავშვები არიან დიდ ტანჯავში. * * * წლიური აქტი ტვილისის დე-დათი გიმნაზიის გადღეა 1891 წლის 16 აპრილისთვის. * * * სოფ. ურბათთან (ენერსის-თვის 10): ზაფხულში სიტყვებზე შემ-რუხებულნი ძლიერ ენერსითვე მი-გა-გრილობდა. ჩვენი ხალხი, ვინ იცის, რა წინადაც არ ებეჭებოდა ღმერთს, ღმერთო წვიმა გვიდგინო, გულანოდ ბევრჯერ აღმავებს წყალში, დასველ-ბული ლანცუტ კარა-კარ ბევრჯერ იმამობარეს იდევკებმა სიმღერით; მღვდელმა ეკლესიაში წვიმის პარა-კლისი გადინადა და ხალხიც ევეღ-რებოდა ზენას წვიმის მოსვლას; მა-გრამ ენერსითვის ნ-ღის ცამ არაფერი არა გაიმეტარა. ავერ ახლ-აქი ძლიერ გველღისა ვარაუდება. ცამ პირი გაი-ხარდა და გამუდმებთა წყნობა. ამ სი-გრიულში იწყეს რიყეთი, ბევრმა კილეტ დასწურა და შეუზენა მაქარს ეწვევება. საზოგადოდ წელს უყვიე-ლი მოსაყვალა პურისა და ღვინისა. * * * გარ. „НОВОЕ ОБОЗ.“-ე თავის გუმნიდელს რომცხს წყრებს: ქართუ-ლი დრამატული საზოგადოება, რომ-ც სათაფელ-დასწავრა საადგილო-მამ-ლო ბანი ე. ლ. ფორკეტის აძლევ-და იჯარით თეატრს, იმდენ ეცხდა, რომ ქართულის წარმოდგენებისათვის თითვე ორი დღისსაწყოლ დღე ვა-დადგებინა. ამ ღონისძიებითა და აგ-რითვე ადგილების ფასის დაკლებით დრამატულს საზოგადოებას განზრ-ხვა ჰქონდა შეუძლო და ზედ მოკლე ხალხისათვის მიეცა საშუალება წარ-ვაშება? კაცი მთელი თავისი სიცოცხ-ლე კეთილ შტორებად დროს, ღვინის მოწოდებას არ იტყვება, მტრის თვა-ლებსა სიხრიდა, თავისი ქონება ერთ-თიანთ უც სიმამრებზე ვადავავა, ვამხარ პურმანდნი ჩამიგება, — და ესე უცეცის მანანა, დაკარგული სიმღე-რე, ერთი უზრალი სიტყვით, თავის ქალის სიტყვით, ერთ ნიშუტას და-რუნებულნი, — სწორით ზედაარ-ამ-ბავა! — ქალმა რო უარი თქოს, ხო ვაგეფდა კაცი ყველა პლანებზე ცალი-ერ უნდა დაჩაჩხე მეც რო ციყა თა-მასის ადგილს, გადავირედი! — სუმი-რობა საქმე, — კაცს შელი ჰყვანდა, მელო, რომელსაც შეეძლო ოჯა-ვის ფეხზე წამოყვანა და არა ქანს! — ვიცი მელოს ხასითი, — დარწმუნებუ-ლი ვარ, უარს იცივის და მოკლამს მოკოცებულნი დამიანს! კი საქმე იმისა, თქვენმა მზემი: მელოსაგან-კი მასლოდდნები, მესტად კვირა, გუ-ტუტხები რომ დრო დროც ცილის შეი-ძლი. გამიყვილო დროება! ქალი ვინ ძალით ვგლო, თავისი საკუთარი ხმა ჰქონილი დადამიგინის საქმეში? ენლა-კი ღმერთმა დაიფაროს ყოველი ოჯა-ხი ქალისაგან; ვეს როგორც იქნება მოუყლი, თუნდ მურისადათ თივა მო-ველოს, არა უშავს-რა, — კალს-კი ბე-ვი ქრისტეს ცრემლი უნდა ღმერ-

„ლუსინიკა“ სს.-და-სს. ენლა იმის გამოკრება გინდა, აზოდენა ბეგრარი გორკო დასუფო თიანეთს. ათ არს ბარგი-ზანზანა ადგილობრივნი მსხვირებელნი ურმად უნდა დაგზინდონ ტყვიანნივე. სურვილი რამ ეს გარე-ობება ყველაზე მეტად აწუხებს ერთის მხრით ხალხს და მეორეს მხრით პოლიციის მოხელეს, რომელსაც სწერეთ და სთხოვენ: ამა ჩქარა ბეგრის ცხენები და ურმებიო. საქმე იმაშია, რომ დღემი ორმოც-და ათს, სამოცს ურმის იბოვებდა თ ორმოც-დაათი ვაგონი და მით უმეტეს ურმები არ მოიძებნება; ამასთან საქონელი ავა-ღობს მიუტეველით და არ გიცთ, რო-გორც სამსახურის გაუქვებს ავადყოფი-ლით საქონელი ურმები შექმნილი მერხე ამ ტლბოში და ლავში. მარტო გზები რომ იყოს კისრის სამტერეო, კიდევ არავალი უზავიდა, უბედურება ისაა, რომ თითოთი თიანეთის ქუჩებ-საკი შეჭრილით ეს ქარი და ვიი თქვენს მერხს, თუ დაგდობდათ საღმე სახლს გარედ, — არ იცით, როგორ მოაღ-წეოთ შინამდე. ევონებ იმდენს ტანჯ-ფის კოლუმბიც არ გამოიღობდა, რო-ცა ამერიკის ცნება, რამდენსაც თქვენ გამოიღობთ თქვენს სახლს ძებნაში. ორი-სამი ფარანა წამოკურთული მგლავნი ულიანკა და ნეტავი ამე-გის მანქანათმშენებნი თათვენი ერთი ხელ.

ფშავა-ღვიურსებ გზის ვასაყვანად დანიშნული კომისია გერ იხევე გულ-მოღვინდ მუშაობს და არავფრი გაი-გდება ვაგონიბის კიდევ თავის მუშაო-ბის, თუ არა. თბოლი და ყინვა არ აშინებს გზის მოხვებებს. როგორც ჩვენში დაარქვეს კომისიის სახელად. იჭერი

მუშის, 9 სექტემბერი, კლიი ხანია, რაც თითქმის ყოველ კითხვინდა ის-მის საზიარია და უთვალეთილება, რომ გლბე-კაცები ვაკუეთ გზის ბეგანაზე სწორედ მაშინ, როცა ვაცანარებელი მუშაობის დროა: ხენა-თესენ, მარგ-ლა-თონბა და ნამუშევარის აღბე-შე-როგორც ჩემი გული სთხოვდეს! (ტა-რის, ახვ. და მია იტრებლბას).

თამ. მია, დაამბებე მექლოს! (მია ცაჟ) დღდაკო, რა გდარიბლებს, — კვლარს დასტობ?

იად. ტ, თამაზ, მწელია შეილის ძუძუდამ აპრობა, — ნუ ჯავრობს...

თამ. გიგო, ვაბარებ ქალსა, ქვე-ყნის თვალსა, — ჩემი თავს მიჩრეწინა; მღერიბა ვაგავდენიერთო, — ერთთამენ-თის ღირსნი ხარო!

იად. კე მხარობათ, კე მხარობათ! გიგო. უკაცრათო, ჩემო პატე-ცებელია სიმაზრო, მე სრულებითაჲ ღირსი არა ვარ ამ უტხო ანდამატე-სა, რომელმაც ჩემი გული მიიწიდა ისე მიკიდრო, რა მოშორება აღარ შეიძლება არას გზით. ეყვდები, ღირსი შეყვინა; ისე მიყვარს მეგო, რა სულ-ლი მიხიროვს, ამიღელ და ჩამიღ-გია...

XII გამოსვლა

ფინავე, მელა. მია; — მევე გიორგე და სიკლა. მელა შემიღოს სწორე ნახეთი, გარან და-დგება: ფედანი წამოშობლბან. სმოქვა. თამ. რას ნაწერი კარგში, მოდი ხელი ჩამართვი შენ მამავალ ნათე-სავენი! — მოდი, რა დავმართო?

ნახე. იმასაც გიგონებთ, რომ გლე-ხების ურავდენსობა, რომელთაც ხე-რიახად მუშაობა შეუძლებათ, არ-კო დაღან გზის სავშოად და თა-ვიანთ მაკერად ჰგანენიან დღმა მო-ხუტებულესა და მცირე-წლოვან ბარ-ღლებს, რომელთაც, კაცმა რომ მა-თალი სთქავს, არავფად ეტერნებთ მუშაობა, რის გამოც მელამ კულის მდგომარებაში ჩვენის სოფლის შა-რა-გზები და იქ ხარ-უჩმითა და ცხე-ნით ვავლა, განსაკუთრებით ავდარ-ნავდარზე, ნამდვილი დასჯა-წილვე-ბა და საშინარ-საფთვარაკოაო.

წოლის გონიერი სახამაო ადმ-ნი-სტრაციანი შეურჩია ისეთი მარჯვე-ღრო, როცა სოფლდნი მოკლილი-სავეით არიან, შინ ბეგრი საქმეში არა პეტე საკეთებელი, და მაშინ გაიყე-ვა გზების სამუშაოდ თავ-რაგვის სო-ფლდში. ეს დრო იყო წარსული ავეი-სტო. ბეგრვან დიდს მონადირეობით მიადგენ საქმეს: მთილის სოფლის გზების შეკეთება მოიწოდნენ, სამუ-შაო დინაწილეს მუშაობის შემქმე-ღლებსა, გულმო-ღვინდ იმეშვეის და საკმაოდ განაკარებს გზები. შა-კ სოფლდში ახალი საქარო გზები-კი გაიყარეს რამდენიმე ე-ვერის მან-ძილზე. სოფლი ნიგოთის ამით ში არ ურედა და ისიც რომ ამ მარტი ტქ-მდღებით მოვიხსენიოთ, ტყულიი თქმა იქნება.

შარშან ამ დროს გწერიდით, რომ ნიგოთში აუცილებელი საქარო გზა კანცელარიიდან მოკლებული მდი-ნარე ფიჩარამდის სულ უფუარ-დლებდა და უპატორად მოდებულა, კენტი სასწენებლადაც არ არის, ოღორა-ოღორა, აქა-იქ წყარობა აღმოჩენილა, ბოგარები ჩამალი და ჩივარდენილა-მეთო. ჩემი მონაწერი დარჩა „ხმად ზღადადებელისად უდახ-ნოსა შინა“, და გზას შესაკეთებლად არაიენ არ-კი მიკარება. შარშან ჩაკი ასეთი არა სანუფე მო-ყაფა-ში იყო, ახლა ადვილად წარმოადგენო, რაც შეილი გზა უნდა იყოს. აგვისტოში, როგორც სხებში, ნიგოთებშიც ვაი-წყვის სოფლის გზის შესაკეთებლად, მგონია უფრო უჭირანი იყო ამ გზე-

ვაკუელი? (ბახუ) შენ რაღა ღერი-თ გაფიქრა, ენა დაგება? ბახე. მიდი, შეილო, რა ფერი გა-დღეს, გენაცვალს დედა, ავთა ხ.ო არა ხარ? (უნდა მიუახლოვდეს).

თამ. (უგან დაეწეხეს) უკან დადექ! (მელა) რა დაგეშარა, ქალო, თავი აჩვი!

იად. დეე, თამაზ, — ტყობა ქალი უქვიფოთ არი! — რა გტყვი, შეილო? თამ. რა უტყვინდ ვაგინდა ქიიო. იად. ნუ ჯავრო, თამაზ, ევრა ხელამ, ქალს რა ცუდი ფერი აღდგეს თამ. კუდი ხასითებისა ხარ, წი-ნათ რიად იცოდ ესე ვადარვეს! — ხო გეკუალინება, რისთვისაც დაგბა-რეთ შენ კარგეთ იყო, შეილო, რა ქალს მთელი თავის სიკოც-ე სა-ლში უჯლიბ არ შუბლიან და არც შეშვერის; ქალი, სანამ პატარაა, ყვე-მანის მანუფეშებელია, სათუთი ფევი-როცა, ძალიან ფთიზლათ ვასახდელი; როცა-კი ვაბოიბების დრო მოუვა, იმის ოჯახში უყრუე უნდვლდება, ისე აღარ ესობაიფენება, როგორც სხვა ახალი ოჯახი, რომელშიაც ის იქნე-ბა სრული გამკარგული. ვაბოიბდება ქალი და მოსწუდება თავის ოჯახს სამარის კარამინ: იმას უნდებდა სხვა საკუთარი და სასიამოვნო სასწრუნეი.

სათვის მიგეოთ ხელი და შეეკეთებ-ბისა, მაგრამ ამის მაგერიად იქ დიწ-ყეს მუშაობა, საღაც უყოცია გზა იყო — კინის გზის საღურადგან თ-ე მკუჭებდენის სახალმების ერთი კე-რა წამოშუებეს, ომდევ-კენი მო-ავარეს, ამით მოჩანდა და გავად-საქ-მე და მალე ხელ-ახლად მოქექვა იქნე-ბა საქარო. საშუაო რომ დაკეთა და გულანად ემუშებინ ამ გზისა და წუმოსხსნებულ გზის შეკეთებისაც ად-ვილად შესარულბდნენ ერთის თთვის განავლობაში, მით უმეტეს, რომ ბრეშო და სილა ახლო გზსთანვე იმეზება და გზა ცხერა-წინ მიუღი-სულ იმას ვაიხიხან, ეს გზა რომ გა-კეთებულ იყოს, ძვირ-ფასად დირე-ბა ჩეწრებისა, მაგარი ცალიერის ლაპარაკით და ნავთობ-სურფითი რა უნდა გარადგეს. აღობაში უწყის, რა-ღის იზრუნენენ და როდის ემეღებება ამ გზას.

აგვისტოს დაღამამდის გურიანი შიმინდს ყოველგან მეტის-მეტი კარგი მოსავლის პირი ჰქონდა. ნანგრპო-ბის ადამსავლებს ქარის მქიენარე-ბამ დიდბად ნავეინეკა უნა და-ხიზანა და ნაჯერეი ყანებიც ახარაო, მაგარი საიმიხლო-კი ევრა დაკლო-რა-ჩამდნამდე ადგილას ქარმა ხელი ისე მაგრამ ვერ მოაწვდინა და წერც-ყ-ნები გაფუტა. ამის გამო უფროს ჩეწ-ნი საშუალო მოსავალი იქნება. ეს ერთი ხანია შიმინდის ფსი ჩეწნი თან დალბს იწვეს. შესაძლებელია, ის ფსი, რაც ორის წოის წინად ჰქონ-და შიმინდს, კვლავ მოუბრუნდეს. ეს თუ ახლა, ამით, რასაკერებელია, გუ-რულები ცობად თუ ბეგრად ხელს მოითბობენ და შემდგენისათვის უფრო ხალხისთა და მუფითობათ შეუღ-ღებიან ყანების შემუშავებას, არა-სარ-გებლობად აღარ ჩასთვლიან მიწის მუშაობას და აღარ წავლენ შარს-სა-მუშოდ ისეთ დავლას, სადა საშირე-ლეთ ერღვეათ, სიკოცლენ უმოკლე-ბათ და ოჯახსაც ბეგრის ეყრას სქე-ნენ.

მოკვსხსნებულ, წვიმიანსა და კლი-კრობისა ნაფუტლში ჩეწნი მდგობა-რეობა ევრ არის სახარბილო. უფ-

მეტადრე თუ ჩივრად იმისთანა ქარის ხელში, როგორც — ჩემსა და ჩემი ქე-ტევი, — არი სოლომანა და იქნება იმი-სი შეილი გიგო. შენ იყვი ჩეწთეინ ყრველ წამს საფურცებელი, როველ წამს საზრუნევი და ჩეწნი მულამ გამ-სარებელი; პატრიანთა ვაგვიხიხარ, გეინდ პატრიანს ოჯახს ვადაქტეო, რომ დავაკერიდნენ ხოლმე და დავ-ველიკონ ჩეწ, შენი შიშობელი დედ-მამა. შეილო, მოდი გეკოცო და ჩა-ვაბორო დღემდე შენ ახალ პატრიანს (მეღის მელაქსენ).

მეფლა. (დასიამოვნებით) მიმი, მიცადე ცოლა, გიორგი მოვიდეს, იმასა ვით-ხით! თამ. ადე, რასა სულულობ, იმას ჩეწ საზღში საქმე არა აქვს... ადე ვტბეს!

მეფლა. მიმი, ცოლა მათიბინ, ნუ-რავფერს ნუ მათქმევინებ... თამ. ადე მეთო, (მელა წამოადგე-ბა) ნუ იცი ხოლმე ბეგრი ლაპარაკი! გიგო, აქმო! (გეგო მოჰს ხელს მასცემს) აქმო, მეფლა... აქმო მეთო, არ გე-სძისი, რასაც ვიბებანებ? ბახე. თამაზ, მათიმინე... თამ. გამომდი! (ბახე უგან წავა და ტარადღს დაწვესს. — მელა) აქმო, მეთო!

როს ერთ სოფელს ციებ-ცხელებს, სახლად და მუცელა მოელება ხოლმე და ძალიან მაგარი აგებულების ად-მაინი უნდა იყოს, რომ ერთ-ერთი სერი არ ესტუროს, დიდბანს ლოგე-რი არ აზღვიროს და სიკოცლენ არ ვაგუწაროს. წრეწადალი ქარ-სიცხე-სულსა და გულს გევიტებდა, მაგრამ სინოტე განსდენდა. ხელი ნახეული იყო და ჯან-მთებობაზე არ ეტირია ცუდი ვავლენა, წინა წლებსავით სე-ნმა ევრ დაიბრიყვა და ევრ დაიჯაბ-ნა ხალხი.

რუსეთი

ჩამდენამე ერობამ სთხოვა საერო განთავლების საშიხიტროს, ჩეწნი სკო-ლის განსაკუთრებით საღმფელოე-ბას ნუ ეუქვემდებარება და სამხრო-სა-ქალაქო სასწავლებელთა საბჭოებაც საღმფელოეობასთან ერთად იყოს იმა-თი გამგეო. საშიხიტროამ არ შეიწ-უნრა ეს სთხოვნიბა და უკვე უსწე-კიდევ ყველა მთხოვნელს თავისი ახ-რი ამის შესახებ.

პეტერბურგის ერობა აპირბებს, პირველ-დაწყებით სასწავლებელთა მასწავლებლების კრება მოახდინოს საშუა-ახალწლის უქმებში. ყველაფერ შეზღუდულია საგანი, რომელიც ამ კრებამ უნდა განიხილოს, არის წიგნთ-საცხეების დაარსება სოფლის მცხო-ვერთათვის და იმ მიზეზების გამო-კვლავ, რომლებიც ხელს უშლის სო-ფლის ექსპროვინტს, რომ განუწყვეტ-ლად იარონ სკოლაში.

ტ. ე. კინსიტოვისა აპირბებს, ვა-ხიხანს პეტერბურგში 4-კლასიანი სა-ქალაქო სასწავლებლი, რომელშიაც უმთხოვენი სასწავლებელი საგანი იქ-ნება ხელსაქმე. ამ სასწავლებელში სწავლა დაბოჯარებულბებს უფლებსა

მეფლა. არ შემიძლიან! (მოსარუნ-ღება დასასქვლად).

თამ. (მეფა დაასრუებს) საღ მიზევი? აქ ვედი!

იად. თამაზ, ნება-ყოფლობის სა-ქმე იყოს...

თამ. ნება-ყოფლობა სადაურია, — ვამახსადელ ენაღე შენი სურვილი!

მეფლა. მამა ჩემო, ევრ ვიტყვი, არ შემიძლიან!

თამ. (არას-მოაწყუდე) ხმა! კინტი იმე მოგვა ნება ილანაარაო? იად. დედაცალით თამაზ, იქნება მოსაუკრებელი პქეს რამე! თამ. ვამახსადელ ენაღე შენი თა-ნანბაბა... მეფლა. მამა ჩემო, არ შემიძლიან, ნება არ მაქვს... იად. (მეფა თამაზთან) დამშვილდი, ცოლა ნუცადე, თამაზ, მათიქროს! თამ. (ბარსა ხარბობას) სისხლზე ნუ მიმიყვანა, თქვი ენაღე... (მეფატყ-სადგურს). მეფლა. (დალაშკარებს) რა გინ-დით ჩემგან?.. მე... მე... მეცის ერ-თი ქსარი... თამ. (აღვიღამდ ამ იტრება) რა მიპატრე!

მიეცხათ ხელ საქმის მასწავლებლობის სხვა-და-სხვა საქალაქო სასწავ-ლებელთა კინსიტოვისა სასწავლელის გამართვას 1891 წელს აპირბებს. მეფე განსინა პირველს ორ კლასს, მე-მეფე თითო-თითო კლასს მოუშობტებს ყოველ წლეე და 1894 წელს პირვე-ლად ვაბათებენ ქალბი ამ სასწავ-ლებლის კურსისა.

— ოდესის სანათო ნათე-სადგე-როს შეწენა თან და თან წინ მიდის. ამ ვახად ერთს საგანგებო მიწის მთხოველს მანქანას ამუშავებენ ამ ნათე-სადგურეთ და ღღემი 700 საყენს მი-ნას ოღებენ.

— პატიმართა რიცხვი, რომელიც წელს კუნძულ სასალინზე უნდა ვა-დასახლობ, სულ 16000-მდე არის.

— ფინლიანდის სენატმა ბრახნება ვამოსცა, რომ ნება არავის აქვს სა-ეგვრო საქონელზე რუსული ქალა-ღის ფული ზატროს იმ ზომისა, რა ზო-მისაც თეთი ქალაღის ფულიაო.

— 40,000 მან. მოგება ამ სექ-ტემბრის ტირაქის დროს ქან შინი-ლოს შინანენ მერეუ სესხის ბილვის რაგება. ქანი შინილოს მერეუ ცო-ლი ყოფილა ბან შინილოსი და ეს ბილეთი მითეთემი მოპყოლია. შინი-ლოს კარგი თანამდებობა თურმე უქი-თავს ეიტრებსის სავსებნირო მშარიე-ლობაში.

— აი რა ნაირად აფასებს ზოგიერ-თი ახალგაზრდა ქალის სიყვარულს. ერთს სოფლელს ვადათბოვარ ქალს, რომელიც კიევი სტხოვრებდა თორე-მე, შეუყვარებია ვილაც რ. რ. და პირველს ხანში კიევი დაზუჭარი იმი-სი გული. შემდგე ვაქს თან და თან ასტრუბის დული თთვის საეყვარე-საქმე და ბოლოს თავის დანებებაც მოუწუინებია. ქალი მაშინვე მიხმდე-რა ვაქვს ვადათბობა და საეყვარე-ზელს გაიღირბილა. ცოლა ხანს შემ-დგე ანდგარა და უთქვამს საეყვარის-თვის, მოდი ნიენდ მოვიწამლოთ თა-ნისო. ევიე მაშინვე დასთანხმებია და ჰ აგვისტოსთვის საწამლოც მოუშ-ხადებია ვაგარდის წუფუფისა. ქალს დაუყოვნებლივ აუღია და ვადაუქარი-საწამლოე, მაგრამ ეყვ მაშინვე მოუ-

მეფლა. ღლი ხანი... მე... მე... ქანწული არ ვახლაქრის!

თამ. რა? (ხანჯლბას ამბობრობს და გაქვებანს)

გიორგი. (ვასლბს ცარქს; დაინ-ხეს; და გაქვებანს თამაზისკენ) რასა შერიები?

იად. (ვაქვებანს თამაზისკენ) თამაზ! მეფლა. (ხელვას ვაგარვასკენ ვაი-მელი) გიორგივან! (თამაზი გულში და-ჭკბარს; მეფლა წაიქვება. გიორგი თამაზი სულე მავაყუდელად დარჩება; სოლო-გარ-თამაზ ვაწიშება; პაპე დაეგება ატკრება; მათ დაწიფავენს და ვაგარდებს მორეო-თათხაშა.)

იად. (მეფარდება მელა) მეფლა, შეილო!... გიგო, გაიქვ ლოტკოთთან! (ეგოა მავარდვან; ახვ. უსიყვარესი მა-გას, სუხთვას). ევი. ევი. ევი... მღერ-თო, დაიხინე ოჯახი შენი რისხისგან!

(მეფა გარფას მასწავ-სულს დახადებს) შეილო გიორგი, ჩეწ ენლა მხარობ-ის-ო ვავართებს, რა ცოდილი თა-მამი შეივედლრთი უფაღასა, — მელა ენლა ანგელოზია!

გიორგი. (დადობლავს) აააა!.. (პირქვე დაეკემა)

იად. (მეფარდება მელა) მეფლა, შეილო!... გიგო, გაიქვ ლოტკოთთან!

არ. ზ. ტანსელა 24 დიბ. 1889 წ.

კურსებს და ვაქცეულა. ვაქცე... პერონები, ამ სერხით მოვიშორებ...

წერალი აპები

ზარბის გავით Tempus-ში ს... ურადლები ცნობები დაწველია ორ-... ნიღგან ანსერფრამის გაუხილ რების...

Figaro-ში წერია, რომ ს... ფრანგიის მოკრობას ქსურს, სუკად... დეპუტად გაუხილას სსსმროლობო...

დეკემა

18 სექტემბერი

ბაშქმენი. აქორბა ვერბემა 6,000... მან, შუგროვეს და ვანზრახვა აქეთ... ფინანსთა მინისტრის ეიწვერადსკის...

ბაშქმენი. იმპერატორი ვილელმი... ენის წვილა.

მინა. დღეს აქ გარდაიცვალა რუ... სეთის პროფესორი ანატოლ გროტე...

19 სექტემბერი

პეტერბურგი. «Ноя. Время»-ში... სწერენ, რომ ამ დღებში პეტერბურგს... მოსალაბარებულ მოსული ჩინეთის...

«Journal de St.-Petersbourg»-ი... გვცოდინებს ნაწილის წყარობში... დამ, რომ სერბის მიეთს აღქმან...

Table with columns: ქვეყანა, მცხოვრებლები, მკვლელები, მკვლავები, მკვლელობები. Includes rows for Russia, France, etc.

ბათუმში ბოლის ოლქიდან: სპმ... ბოლით შუგროვანის შორის გზით... შუგროვანის შორის გზით...

ბათუმში ბოლის ოლქიდან: სპმ... ბოლით შუგროვანის შორის გზით... შუგროვანის შორის გზით...

განცხადებანი

სასაზღვაო კაპიტანის პუბლიკაცია

გროზნენტერენს ქუჩა № 9... ახადებს ბეშევის (ქალებს და ე-... ყველა სსწალებელში მისა...

წერა-კითხვის წიგნის მაღაზია

ქრისტე, რომ ამ დღებში პეტერბურგს... მოსალაბარებულ მოსული ჩინეთის...

წერა-კითხვის საზოგადოების წიგნის მაღაზია

Table with columns: მხარე, მცხოვრებლები, მკვლელები, მკვლავები, მკვლელობები. Includes rows for various regions like Georgia, Armenia, etc.

შედეგად დამტკიცებული კავკასიის საფოთიუო საქონ... დის ვაქცირების ამსხნებაში... შერამოკელის აპარატები...

წერის დანიშნულება ის არის, რომ სვეტილური საკომერციო... ნილობა შესძინოს მსურველთ, როგორც ქალებს, ისე ვაჭრებს...

წერა-კითხვის საზოგადოების წიგნის მაღაზიაში ისიყდება... დელა ენა და გუშევის კარი...

წერა-კითხვის საზოგადოების წიგნის მაღაზიაში ისიყდება... დელა ენა და გუშევის კარი... გეგმავს საკითხავი წიგნი, გამოცე...